

America (still) first? – bilans pierwszego roku administracji Donalda Trumpa

Wybór Trumpa wiązał się z wieloma obawami ze strony ekspertów i komentatorów ze względu na brak doświadczenia politycznego kandydata Republikanów. Jego zdecydowane wypowiedzi w zakresie polityki wewnętrznej i zagranicznej (np. krytyka NATO, zapowiedź wypowiedzenia wielostronnych umów o wolnym handlu czy budowy muru na granicy z Meksykiem) w toku kampanii wyborczej, a także niejasne powiązania międzynarodowe ludzi z jego najbliższego otoczenia, wywoływał konsternację zarówno w kraju, jak i zagranicą. Do tej pory prezydentura Trumpa, mimo kilku spektakularnych decyzji – jak uznanie Jerozolimy za stolicę Izraela czy zbombardowanie bazy syryjskich sił powietrznych – nie przyniosła radykalnego zwrotu w polityce wewnętrznej i zagranicznej USA oraz nie odbiegała ona znacząco od głównego nurtu Partii Republikańskiej. Sprawność wykazał też system hamulców i równowagi (checks and balances – mechanizmów konstytucyjnych zapewniających równowagę między władzą ustawodawczą, wykonawczą i sądowniczą), dzięki któremu zablokowano lub złagodzone kilka kontrowersyjnych decyzji nowej administracji.

Do tej pory prezydentura Trumpa, mimo kilku spektakularnych decyzji, nie przyniosła radykalnego zwrotu w polityce wewnętrznej i zagranicznej USA oraz nie odbiegała ona znacząco od głównego nurtu Partii Republikańskiej. Sprawność wykazał też system hamulców i równowagi, dzięki któremu zablokowanych lub złagodzonych zostało kilka kontrowersyjnych decyzji nowej administracji.

Polityka wewnętrzna – rosyjski cień i prestiżowe porażki Trumpa

Pierwszy rok funkcjonowania administracji Trumpa obciążony był w dużej mierze przez skandal z okresu kampanii wyborczej, związany z hackerskimi atakami na serwery

Demokratów, w wyniku których ujawniono maile kompromitujące sztab wyborczy Hillary Clinton. O ataki i próby „mieszania się” do kampanii wyborczej w USA oskarżona została Rosja, a w odpowiedzi ustępująca administracja Obamy wydzieliła z amerykańskiego terytorium 35 rosyjskich dyplomatów. W wyniku śledztwa, które zleciła administracja Obamy amerykańskim agencjom wywiadowczym (CIA, FBI i NSA) opublikowany został raport *Background to “Assessing Russian Activities and Intentions in Recent US Elections”: The Analytic Process and Cyber Incident Attribution* stwierdzający, że Rosjanie przeprowadzili kampanie mającą na celu nie tylko podważenie zaufania w system wyborczy, ale wpłynięcie na wynik wyborów, choć nie wskazał on, na ile działania te przyniosły efekt. Administracja ustępującego prezydenta stwierdziła przy tym, że w kradzież i ujawnienie danych mogły być zaangażowane najwyższe władze Federacji Rosyjskiejⁱ. Obecnie swoje śledztwa kontynuują FBI – nadzoruje je specjalny prokurator ds. wyjaśnienia rosyjskiego zaangażowania w wybory w 2016 r. Robert Muellerⁱⁱ – oraz m.in. komisje wywiadu Izby Reprezentantów i Senatuⁱⁱⁱ.

Sytuacja ta jest o tyle niekomfortowa dla Trumpa, gdyż jego sztab wyborczy był głównym beneficjentem hackerskich włamań, pojawiły się więc oskarżenia, iż ataki na Demokratów mogły być skoordynowane ze stroną rosyjską, tym bardziej, że osoby związane z nowym prezydentem miały niejasne związki z Rosją. Szef jego kampanii wyborczej na początku wyborczego procesu Paul Manafort doradzał Wiktorowi Janukowyczowi oraz miał związki biznesowe z osobami blisko związanymi z Kremlm. Z kolei mianowany na szefa Narodowej Rady Bezpieczeństwa (najważniejszy organ doradczy i koordynujący politykę bezpieczeństwa USA) gen. Michael Flynn uczestniczył za wynagrodzeniem w konferencjach w Rosji, gdzie pojawiał się w towarzystwie Władimira Putina. Co więcej, Flynn w toku kapani spotkał się z rosyjskim ambasadorem w Waszyngtonie Siergiejem Kislakiem, o czym nie poinformował wiceprezydenta Mike’a Pence’a. W efekcie Flynn został odwołany przez Trumpa w lutym 2017 roku (w grudniu 2017 r. został z kolei uznany za winnego wprowadzenia w błąd funkcjonariuszy FBI w sprawie swojego spotkania z rosyjskim dyplomatą^{iv} – zarzuty w innych sprawach usłyszeli też inni doradcy Trumpa z czasów kampanii: Paul Manafort, Rick Gates i George Papadopoulos^v). Z Siergiejem Kislakiem kontaktował się również prokurator generalny Jeff Sessions, w związku z czym wyłączył się ze śledztwa nt. ingerencji Rosji w proces wyborczy w USA. Kontrowersje nie ominęły też najbliższej rodziny Trumpa – syn Prezydenta USA Donald Trump Jr., jego zięć (obecnie prezydencki doradca) Jared Kushner oraz Paul Manafort mieli spotkać się z rosyjską

prawniczką Natalią Weselnicką, która miała im przekazać materiały kompromitujące Hilary Clinton (syn Trumpa oświadczył jednak, że żadne wartościowe informacje na spotkaniu nie zostały przekazane). Śledztwa FBI i komisji Kongresu odcisnęły piętno na pierwszym roku prezydentury Trumpa. Duża część aktywności Białego Domu skoncentrowana była też na odpieraniu medialnych oskarżeń wobec osób z otoczenia prezydenta. Sam Trump wskazuje, wbrew opinii amerykańskich służb, że nie ma jednoznacznych dowodów na ingerencję Rosji w amerykańskie wybory w 2016 roku i określa sprawę jako „nagonkę Demokratów”^{vi}. Co więcej, na początku swojej kadencji miał wpływać na ówczesnego dyrektora FBI Jamesa Comey’a, aby ten zaprzestał badania sprawy M. Flynn’a (czemu zaprzecza Biały Dom)^{vii}.

Administracja Trumpa ma również spore problemy z przeforsowaniem swoich czołowych inicjatyw zapowiadanych w toku kampanii wyborczej. Do tej pory nie udało się Trumpowi uchylić ani zastąpić ustawy o ochronie pacjenta i dostępnej ochronie zdrowia, tzw. *Obama Care*. Niemniej przyjęta w grudniu 2017 r. ustawa o reformie podatków w USA (*Tax Cuts and Jobs Act*) usunęła tzw. mandat indywidualny przewidziany w ustawie zdrowotnej Obamy (przewidywał dodatkowy podatek od osób niemających ubezpieczenia zdrowotnego – Trump podjął też szereg decyzji administracyjnych mających osłabić ustawę Obamy^{viii}). Trumpowi nie udało się również wprowadzić reformy systemu imigracyjnego. W czasie administracji Obamy przyjęto program DACA (*Deferred Action for Childhood Arrivals*) chroniący przed deportacją nielegalnych imigrantów, którzy przybyli do USA jako dzieci (nie popełnili więc świadomie przestępstwa, przekraczając nielegalnie granicę USA). Trump zniósł ten program jednak nie znalazł dotychczas sposobu na rozwiązanie problemu 750 tys. tzw. „Dreamers”, stawiając warunek w rozmowach z Demokratami (którzy domagają się kontynuacji programu, a bez ich zgody nie możliwe będzie uchwalenie budżetu federalnego), że każdy nowy program tego rodzaju musi zagwarantować m.in. środki na budowę „muru” (w rzeczywistości chodzi o siatkę z systemami czujników, która już na wielu odcinkach istnieje) na granicy z Meksykiem i wyeliminować tzw. „loterie wizowe”^{ix}.

Sukcesem Trumpa było natomiast przyjęcie reformy podatków w USA (ustawa przewiduje m.in. obniżenie stawki podatku dochodowego od przedsiębiorstw z 35 do 21 proc. oraz obniżenie na okres do 2025 roku progów kwotowych, decydujących o obciążeniu dochodów danej osoby fizycznej odpowiednią stawką podatku^x).

Administrację Trumpa prześladowają również problemy kadrowe oprócz zwolnionego Flynna Białego. Biały Dom opuścili też m.in. bliscy doradcy Trumpa związani z kontrowersyjnym prawniczym ruchem *Alt-right* Sebastian Gorka i Stephen Bannon (Bannon w toku kampanii zastąpił Paula Manaforta, jako szef kampanii Trumpa, a następnie był jednym z najbliższych doradców prezydenta USA). Fakt ten należy jednak oceniać o tyle pozytywnie, że większy wpływ na politykę zagraniczną i bezpieczeństwa USA – i samego prezydenta – mają obecnie doświadczeni w sprawach międzynarodowych urzędnicy, jak sekretarz obrony James Mattis czy doradca ds. bezpieczeństwa gen. Herbert McMaster.

Polityka zagraniczna – bez (większych) niespodzianek

Nowa administracja w polityce zagranicznej szybko zaczęła realizację części kontrowersyjnych postulatów Trumpa z czasów kampanii wyborczej. Niemal od razu po zaprzysiężeniu nowego prezydenta Stany Zjednoczone wycofały się z negocjacji nad Partnerstwem Transpacyficznym (*Trans-Pacific Partnership*), czyli wielostronną umową handlową obejmującą państwa regionu Pacyfiku mającą równoważyć rosnące wpływy Chin w regionie (była ważnym elementem polityki zwrotu – „pivot” – ku Azji Obamy). Zawieszono również rozmowy nad Transatlantyckim Partnerstwem w dziedzinie Handlu i Inwestycji (*Transatlantic Trade and Investment Partnership*, TTIP – porozumienie handlowe mające na celu powołanie m.in. strefy wolnego handlu między UE a USA), choć w tym przypadku Stany Zjednoczone nie wycofały się z nich całkowicie^{xi}.

W czerwcu 2017 r. administracja Trumpa zapowiedziała wycofanie Stanów Zjednoczonych z porozumienia paryskiego ws. zmian klimatycznych z 2015 r. (przewidywało m.in. zatrzymanie wzrostu średniej temperatury na świecie poniżej poziomu 2°C powyżej poziomu sprzed epoki przemysłowej). Decyzja uzasadniona została przez amerykańskiego prezydenta negatywnym wpływem jaki umowa miałaby mieć na amerykańską gospodarkę. Niemniej, zgodnie z zapisami porozumienia USA nie mogą wycofać się z niego wcześniej niż w 4 lata od jego wejścia w życie, czyli w 2020 roku (formalna notyfikacja o wypowiedzeniu porozumienia złożona została w sierpniu 2017 roku), a więc już po zakończeniu obecnej kadencji Trumpa. Administracja Trumpa zapowiedziała przy tym możliwość powrotu USA do porozumienia jeśli zmienią się jego warunki na bardziej korzystne dla gospodarki USA^{xii}.

Europa i Rosja

Pomimo krytyki NATO w okresie kampanii wyborczej Trump i najważniejsi członkowie jego administracji wielokrotnie podkreślali wagę amerykańskich zobowiązań w zakresie wsparcia sojuszników zawartych w artykule 5. Traktatu Północnoatlantyckiego (sam Trump po raz pierwszy publicznie potwierdził sojusznicze gwarancje w czasie spotkania z prezydentem Rumuni Klausem Iohannisem w czerwcu 2017 roku^{xiii}). Administracja Trumpa utrzymała też główny program wsparcia sojuszników europejskich zagrożonych rosnącą asertywnością Federacji Rosyjskiej – *European Reassurance Initiative* (w propozycji budżetu na rok budżetowy 2018 zostały też zwiększone środki na ERI do 4,8 mld USD) – oraz amerykański wkład do obrony przeciwrakietowej NATO (*NATO Ballistic Missile Defence*) w postaci programu *European Phased Adaptive Approach* (w jego ramach budowane są m.in. 2 bazy Aegis Ashore w Deveselu w Rumunii i w polskim Redzikowie).

Nie zmieniła się również polityka USA wobec Rosji. Utrzymywane są sankcje nałożone na Rosję z tytułu nielegalnej aneksji Krymu oraz rosyjskiego wsparcia dla separatystów we wschodniej Ukrainie, a także te nałożone na mocy tzw. Prawa Magnitskiego z 2012 r. (obejmuje m.in. Rosjan oskarżanych przez USA o łamanie praw człowieka). Co więcej w sierpniu 2017 r. amerykański Kongres nałożył na Rosję nowe sankcje z tytułu m.in. rosyjskiej ingerencji w wybory w USA (*Countering America's Adversaries Through Sanctions Act* – dotyczyć ma m.in. osób i podmiotów inwestujących w rosyjską branżę energetyczną)^{xiv}. W odpowiedzi Rosja wywaliła 755 amerykańskich dyplomatów i nakazała zamknięcie 2 obiektów należących do rządu USA^{xv}. Obecnie stosunki amerykańsko-rosyjskie pozostają bardzo chłodne o czym świadczy m.in. fakt, że dotychczas doszło do jedynie jednego spotkania Trump – Putin na marginesie szczytu G-20 w Hamburgu^{xvi} (obaj przywódcy odbyli jeszcze krótką rozmowę na szczycie APEC w Wietnamie).

Azja

Nie zmieniła się zasadniczo również amerykańska polityka wobec Azji, choć nowa administracja nie podkreśla w tak zasadniczy sposób priorytetowego charakteru regionu (*pivot/rebalancing* Obamy). Po wycofaniu się z rozmów nad TPP amerykańska administracja ma dążyć do zawarcia bardziej korzystnych dla USA dwustronnych porozumień handlowych i zmniejszenia deficytu handlowego w relacjach z państwami regionu, czemu służyć miała m.in. 12-dniowa wizyta Trumpa w Azji (Japonia, Korea Południowa, Chiny, Wietnam i

Filipiny)^{xvii}. Azjatycką politykę USA w pierwszym roku Trumpa zdominował jednak problem programu nuklearnego Korei Północnej, która tylko w ostatnim roku przeprowadziła jedną próbę nuklearną (według deklaracji władz koreańskich, próba dotyczyła bomby wodorowej) i kilkanaście prób raketowych. Co gorsze dla USA reżim północnokoreański uzyskał zdolność rażenia pociskami międzykontynentalnymi (Hwasong-14 i Hwasong-15) kontynentalnego terytorium USA. Waszyngton kontynuuje więc politykę ścisłej izolacji wobec KRLD i wywierania presji na inne kraje, aby również zamroziły wszelką współpracę z Koreą Północną, odcinając reżim od źródeł finansowania, a sam Trump używa za pośrednictwem mediów społecznościowych bardzo zdecydowanej retoryki (Koreę Północną spotka „gniew i ogień, jakich świat nie widział” jeśli będzie dalej grozić USA) w stosunku do reżimu w Pjongjangu. Z drugiej strony Administracja USA deklaruje gotowość rozpoczęcia bezpośredniego dialogu z Koreą Północną, jeśli ta wykaże wolę rozpoczęcia denuklearyzacji.

Bliski i Środkowy Wschód

Największe zmiany dotknęły amerykańską politykę na Bliskim i Środkowym Wschodzie. Już na samym początku kadencji Trump zdecydowała się na atak przy użyciu pocisków manewrujących na syryjską bazę sił powietrznych po tym, jak reżim Asada użył broni chemicznej przeciw ludności w miejscowości Khan Sheikhoun (na co nie zdecydowała się wcześniej administracja Obamy). Nie poszło jednak za tym większe zaangażowanie wojskowe USA w Syrii, choć USA, Rosji i Jordanii udało się wypracować porozumienie dotyczące zawieszenia broni w południowo-zachodniej Syrii (według informacji Departamentu Stanu z października 2017 r. porozumienie jest co do zasady przestrzegane^{xviii}). Trump przedstawił nową strategię wobec Afganistanu. Amerykański prezydent wykluczył wycofanie się USA z tego państwa i zapowiedział kontynuowanie misji treningowej i antyterrorystycznej w oparciu o jasno sprecyzowane cele^{xix}.

Administracja Trumpa krytycznie odnosi się natomiast do Iranu. Nowy prezydent m.in. oponuje przeciwko tzw. układowi nuklearnemu (*Joint Comprehensive Plan of Action, JCPA*), zawartemu w 2015 roku z Islamską Republiką Iranu przez tzw. grupę P5+1 (stali członkowie Rady Bezpieczeństwa ONZ i Niemcy). Porozumienie to zakłada stopniowe zmniejszanie irańskich zasobów wzbogaconego uranu oraz liczby wirówek w zamian za zniesienie przez Zachód sankcji oraz restrykcji nałożonych na Iran. Administracja USA wskazuje jednak, że porozumienie nie obejmuje m.in. irańskiego programu balistycznego i domaga się

stosownych uzupełnień (wobec renegocjacji porozumienia sceptyczne są jednak pozostałe strony JCPA).

Jedną z najbardziej spektakularnych decyzji administracji Trumpa było natomiast uznanie Jerozolimy za stolicę Izraela i ogłoszenie przeniesienia do tego miasta ambasady USA, co wywołało oburzenie w świecie arabskim. Niemniej Administracja wskazuje, iż stanowi to uznanie stanu faktycznego i nie przesądza o zakresie suwerenności Izraela nad Jerozolimą oraz jej geograficznych granicach. Waszyngton stoi wręcz na stanowisku, że decyzja ta pozytywnie wpłynie na przyspieszenie rozwiązania konfliktu izraelsko-palestyńskiego^{xx}.

Wnioski

1. Do tej pory prezydentura Trumpa, mimo kilku spektakularnych decyzji, nie przyniosła radykalnego zwrotu w polityce wewnętrznej i zagranicznej USA oraz nie odbiegała ona znacząco od głównego nurtu Partii Republikańskiej. Sprawność wykazał też system hamulców i równowagi, dzięki któremu zablokowanych lub złagodzonych zostało kilka kontrowersyjnych decyzji nowej administracji.
2. Pierwszy rok funkcjonowania administracji Trumpa obciążony był w dużej mierze przez skandal z okresu kampanii wyborczej, związany z hackerskimi atakami na serwery demokratów, w wyniku których ujawniono maile kompromitujące Partię Demokratyczną. Obecnie swoje śledztwa kontynuują FBI oraz m.in. komisje wywiadu Izby Reprezentantów i Senatu.
3. Administracja Trumpa ma problemy z przeforsowaniem swoich czołowych inicjatyw zapowiadanych w toku kampanii wyborczej. Do tej pory nie udało się Trumpowi uchylić ani zastąpić ustawy o ochronie pacjenta i dostępnej ochronie zdrowia, tzw. *Obama Care*, ani wprowadzić reformy systemu imigracyjnego. Sukcesem Trumpa było natomiast przyjęcie reformy podatków w USA.
4. Pomimo krytyki NATO w okresie kampanii wyborczej Trump i najważniejsi członkowie jego wielokrotnie podkreślali ważność amerykańskich zobowiązań w zakresie wsparcia sojuszników zawartych w artykule 5. Traktatu Północnoatlantyckiego. Administracja Trumpa utrzymała też główny program wsparcia sojuszników europejskich zagrożonych rosnącą asertywnością Federacji rosyjskiej – *European Reassurance Initiative*.

5. Nie zmieniła się polityka USA wobec Rosji. Utrzymywane są sankcje nałożone wcześniej na Rosję. Co więcej, w sierpniu 2017 r. amerykański Kongres nałożył na Rosję nowe sankcje z tytułu m.in. rosyjskiej ingerencji w wybory w USA.

6. Nie zmieniła się zasadniczo amerykańska polityka wobec Azji, choć nowa administracja nie podkreśla w tak zasadniczy sposób priorytetowego charakteru regionu (*pivot/rebalancing* Obamy). Zmiany dotknęły natomiast amerykańską politykę na Bliskim i Środkowym Wschodzie (podważanie tzw. układu nuklearnego, nowa strategii w Afganistanie, uznanie Jerozolimy za stolicę Izraela).

Autor: Tomasz Smura, Kierownik Biura Analiz Fundacji im. Kazimierza Pułaskiego

ⁱ Spencer Ackerman, Sam Thielman, "US officially accuses Russia of hacking DNC and interfering with election," *The Guardian*, October 8, 2017

<https://www.theguardian.com/technology/2016/oct/07/us-russia-dnc-hack-interfering-presidential-election>
"Obama says US needs to respond to Russian cyberattacks -- 'and we will'," *Fox News*, December 15, 2016
<http://www.foxnews.com/politics/2016/12/15/white-house-says-trump-obviously-knew-about-russian-hacking-suggests-putin-was-involved.html>

ⁱⁱ "Appointment of Special Counsel", *Department of Justice*, May 17, 2017
<https://www.justice.gov/opa/pr/appointment-special-counsel>

ⁱⁱⁱ "What we know about U.S. probes of Russian meddling in 2016 election, *Reuters*," May 11, 2017
<http://www.reuters.com/article/us-usa-trump-russia-idUSKBN1872Y6>

^{iv} Tom McCarthy, "Michael Flynn pleads guilty to lying to FBI as Trump-Russia inquiry takes critical step," *The Guardian*, December 1, 2017 <https://www.theguardian.com/us-news/2017/dec/01/trumps-ex-national-security-adviser-michael-flynn-charged-with-lying-to-fbi>

^v Matt Apuzzo and others, "Former Trump Aides Charged as Prosecutors Reveal New Campaign Ties With Russia," *New York Times*, October 30, 2017 <https://www.nytimes.com/2017/10/30/us/politics/paul-manafort-indicted.html>

^{vi} Karen DeYoung, Ashley Parker, David Nakamura, *Donald Trump insists Vladimir Putin was telling the truth in denying Russian meddling in US election*, *The Independent*, November 12 2017
<http://www.independent.co.uk/news/world/americas/donald-trump-vladimir-putin-us-election-meddling-denial-asia-summit-a8051706.html>

^{vii} Michael S. Schmidt, *Comey Memo Says Trump Asked Him to End Flynn Investigation*, *The New York Times*, May 16 2017 <https://www.nytimes.com/2017/05/16/us/politics/james-comey-trump-flynn-russia-investigation.html>

^{viii} Byron Wolf, "Donald Trump thinks he just quietly repealed Obamacare," *CNN*, December 21, 2017
<http://edition.cnn.com/2017/12/20/politics/donald-trump-thinks-he-tricked-everyone-into-repealing-obamacare/index.html>

Kimberly Amadeo, "Donald Trump on Health Care," *The Balance*, <https://www.thebalance.com/how-could-trump-change-health-care-in-america-4111422>

^{ix} Lauren Gambino, "Trump touts 'bill of love' for Dreamers and raises sweeping immigration reform," *The Guardian*, 9 January 2018, <https://www.theguardian.com/us-news/2018/jan/09/trump-daca-immigration-reform-congress-dreamers>

Michelle Mark, "Trump just held an extraordinary public negotiation with Congress on immigration," *Business Insider*, 9 January 2018, <http://www.businessinsider.com/trump-daca-immigration-reform-2018-1?IR=T>

^x „Wielka reforma podatków w USA. Ustawa czeka już tylko na podpis Donalda Trumpa," *Business Insider*, 20 grudnia 2017

<https://businessinsider.com.pl/wiadomosci/reforma-podatkow-w-usa-decyzja-izby-reprezentantow/j8je649>

^{xi} “Angela Merkel welcomes US offer to resume TTIP talks,” *DW*, <http://www.dw.com/en/angela-merkel-welcomes-us-offer-to-resume-ttip-talks/a-39446579>

^{xii} “Communication Regarding Intent To Withdraw From Paris Agreement,” *Department of State*, August 4, 2017 <https://www.state.gov/r/pa/prs/ps/2017/08/273050.htm>

“U.S. submits formal notice of withdrawal from Paris climate pact,” *Reuters*, August 4, 2017, <https://www.reuters.com/article/us-un-climate-usa-paris/u-s-submits-formal-notice-of-withdrawal-from-paris-climate-pact-idUSKBN1AK2FM>

^{xiii} “Remarks by President Trump and President Iohannis of Romania in a Joint Press Conference,” *White House*, June 9, 2017 <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-president-iohannis-romania-joint-press-conference/>

^{xiv} “Release of Public Guidance for the Countering America's Adversaries Through Sanctions Act, Department of State,” October 31, 2017 <https://www.state.gov/r/pa/prs/ps/2017/10/275222.htm>

^{xv} Nicole Gaouette, “Latest US sanctions against Russia a work in progress,” *CNN*, December 15, 2017 <http://edition.cnn.com/2017/12/14/politics/trump-russia-sanctions-explainer/index.html>

^{xvi} Tomasz Smura, „Szczyt G20 – pierwsze spotkanie Trumpa z Putinem,” „Komentarz Pułaskiego,” 10 lipca 2017 <https://pulaski.pl/szczyt-g20-pierwsze-spotkanie-trumpa-putinem/>

^{xvii} Tomasz Smura, „Azjatycki maraton Trumpa pod znakiem Korei Północnej i,” „Komentarz Pułaskiego,” 17 listopada 2017 <https://pulaski.pl/komentarz-azjatycki-maraton-trumpa-znakiem-korei-polnocnej-handlu/>

^{xviii} „Department Press Briefing,” *Department of State*, October 4, 2017 <https://www.state.gov/r/pa/prs/dpb/2017/10/274630.htm#SYRIA>

^{xix} Piotr Łukasiewicz, „Afganistan według Trumpa: brak strategii?,” *Komentarz Pułaskiego*, 29 sierpnia 2017 <https://pulaski.pl/afganistan-wedlug-trumpa-brak-strategii/>

^{xx} Jan W. Piekarski, „Skutki decyzji prezydenta D. Trumpa o uznaniu Jerozolimy za stolicę państwa Izrael i przeniesieniu ambasady USA z Tel Awiwu do Jerozolimy,” „Komentarz Pułaskiego,” 15 grudnia 2017 <https://pulaski.pl/komentarz-skutki-decyzji-prezydenta-d-trumpa-o-uznaniu-jerozolimy-stolicy-panstwa-izrael-przeniesieniu-ambasady-usa-tel-awiwu-jerozolimy/>

Fundacja im. Kazimierza Pułaskiego jest niezależnym think tankiem specjalizującym się w polityce zagranicznej i bezpieczeństwie międzynarodowym. Głównym obszarem aktywności Fundacji Pułaskiego jest dostarczanie analiz opisujących i wyjaśniających wydarzenia międzynarodowe, identyfikujących trendy w środowisku międzynarodowym oraz zawierających implementowalne rekomendacje i rozwiązania dla decydentów rządowych i sektora prywatnego.

Fundacja w swoich badaniach koncentruje się głównie na dwóch obszarach geograficznych: transatlantyckim oraz Rosji i przestrzeni postsowieckiej. Przedmiotem zainteresowania Fundacji są przede wszystkim bezpieczeństwo, zarówno w rozumieniu tradycyjnym jak i w jego pozamilitarnych wymiarach, a także przemiany polityczne oraz procesy ekonomiczne i społeczne mogące mieć konsekwencje dla Polski i Unii Europejskiej.

Fundacja Pułaskiego skupia ponad 40 ekspertów i jest wydawcą analiz w formatach: „Stanowiska Pułaskiego”, „Komentarza Międzynarodowego Pułaskiego” oraz „Raportu Pułaskiego”. Fundacja wydaje też „Informator Pułaskiego”, będący zestawieniem nadchodzących konferencji i spotkań eksperckich dotyczących polityki międzynarodowej. Eksperci Fundacji regularnie współpracują z mediami.

Fundacja przyznaje nagrodę "Rycerz Wolności" dla wybitnych postaci, które przyczyniają się do promocji wartości przyświecających generałowi Kazimierzowi Pułaskiemu tj. wolności, sprawiedliwości oraz demokracji. Do dziś nagrodą uhonorowani zostali m.in.: profesor Władysław Bartoszewski, profesor Norman Davies, Aleksander Milinkiewicz, prezydent Lech Wałęsa, prezydent Aleksander Kwaśniewski, prezydent Valdas Adamkus, Javier Solana, Bernard Kouchner i Richard Lugar.

Fundacja Pułaskiego posiada status organizacji partnerskiej Rady Europy.

www.pulaski.pl